

ע"פ 7940/20 - יוסף מטר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 7940/20

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המערער: יוסף מטר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 10.11.2020 בעפ"ת 48262-10-20 שניתנה על
ידי כבוד השופט מ' כדורי

תאריך הישיבה: ג' בכסלו התשפ"א (19.11.2020)

בשם המערער: עו"ד תומר גונן; עו"ד חליל נעמי

בשם המשיבה: עו"ד ענת בן סידי

החלטה

1. ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 10.11.2020, בעפ"ת 48262-10-20 (השופט מ' כדורי), שבה נדחתה בקשת המערער להפסיק את ביצוע גזר הדין של בית המשפט לתעבורה בירושלים מיום 20.6.2020, בתת"ע 12219-05-20 (השופט נ' נחשון), למשך תקופת בירור הערעור.

2. המערער, יוסף מטר, מתפרנס למחייתו מנהיגה ברכב כבד. ביום 26.10.2019 צולם באמצעות מצלמת מהירות רכב הרשום על-שמו כשהוא נוסע במהירות מופרזת. בגין זאת הואשם מטר בנהיגה במהירות העולה על המותר בדרך עירונית, וזומן לדיון בבית המשפט לתעבורה בירושלים, שאמור היה להתקיים ביום 28.6.2020. מטר לא התייצב

עמוד 1

לדיון, ובעקבות זאת הורשע בהעדורו; רישיונו נפסל לתקופה של 4 חודשים, הושת עליו קנס בסך של 2,000 ₪, והוטל עליו עונש פסילה על-תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים. מועד תחילת ביצוע פסק הדין נקבע ליום 1.9.2020.

3. ביום 15.9.2020, בעת ביקורת שגרתית של שוטר תנועה, נמסר למטר כי רישיונו פסול כשבועיים-ימים. למחרת היום הגיש מטר בקשה לביטול פסק הדין מיום 28.6.2020; הבקשה נדחתה בהחלטת בית המשפט לתעבורה בירושלים. על החלטה זו הגיש מטר ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים, וזמן קצר לאחר הגשתו, הגיש גם בקשה להפסקת ביצוע העונש שנגזר עליו לתקופת הערעור. ביום 10.11.2020, לאחר שהתקיים דיון לפניו במעמד הצדדים, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעיכוב ביצוע. נקבע כי מטר זומן כדיון ליום 28.6.2020, וכי לא הובא כל נימוק שיש בו כדי להצדיק את אי-התייצבותו. כמו כן, הוטעם, כי סיכויי הערעור במישור גזר הדין אינם גבוהים, וזאת משום שרכבו נתפס נוסע במהירות הרבה מעל למותר; בהינתן עברוהתעבורתי הבעייתי, הכולל למעלה מ-100 עבירות תעבורה; ובשים לב לשיהוי בהפקדת רישיונו, למשך למעלה מחודש.

מכאן הערעור שלפני.

4. מטר סבור כי שגה בית המשפט המחוזי בהחלטתו, וכי בנסיבות העניין היה מקום להפסיק את ביצוע את העונש לתקופת בירור הערעור בבית המשפט המחוזי. מטר טוען כי הואיל והדיון בערעור בבית המשפט המחוזי נקבע ליום 21.3.2021, והואיל ועד למועד זה תסתיים תקופת פסילת הרישיון, הרי שהלכה למעשה עד מועד הדיון יהפוך ערעורו לתיאורטי כמעט לחלוטין. מטר מדגיש כי שלילת רישיונו, מעבר לכך שהיא פוגעת בחירותו, מביאה עמה, מיניה וביה, גם פגיעה קשה בפרנסתו. לגופו של עניין טוען מטר, כי שגה גם בית המשפט לתעבורה כשלא הורה על ביטול פסק הדין. לשיטתו, לא הוא נהג ברכב כשזה צולם במצלמת המהירות; וההזמנה לדיון מעולם לא נמסרה לו, כך שנודע לו על אודות ההליך בעניינו רק ביום 15.9.2020, כאשר נעצר לביקורת על-ידי שוטר התנועה.

5. ביום 19.11.2020 התקיים דיון לפני במעמד הצדדים. בא-כוחו של מטר שב והדגיש את עיוות הדין שיגרם לו, לטענתו, באם לא יושהה ביצוע העונש שנגזר עליו. מנגד, עמדה באת-כוחה של המדינה על כך שענייננו אינו יוצא דופן ביחס למקרים דומים אחרים, וכי אין הצדקה להתערב בשיקול דעתו של בית המשפט המחוזי. לשיטתה, סיכויי הערעור - נמוכים; ובאיזון שבין הפגיעה בחופש התנועה של מטר, פגיעה מסויימת שאיננה מוחלטת, לבין הסכנה שעלולה להיגרם לחיי אדם כתוצאה מנהיגה רשלנית במהירות מופרזת - יש לבכר את האחרונה, ולייחס לה משקל רב.

6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, מזה ומזה, באתי לכלל מסקנה כי דין הערעור - לדחייה. הלכה פסוקה היא, שהעתרות לבקשה להפסקת ביצוע עונש של פסילת רישיון - תעשה במקרים חריגים ביותר (ע"פ 2397/10 פרלנ' מדינת ישראל, פסקה 12 (19.4.2010)). טעם הדבר נעוץ בכך שמצד אחד עונש של שלילת רישיון נהיגה אינו פוגע בחירותו של אדם כעונש של מאסר, ומצד שני האינטרס שבביצוע מיידי של העונש עדיין פועל במלוא עוזו (שם). כמו כן, אין להקל ראש בפוטנציאל הסיכון - לחיים, לגוף ולנפש - הטמון בהשבתו המוקדמת לכביש של מי שנמצא כנהג מסוכן.

7. בענייננו-אנו, בית המשפט המחוזי, לאחר שקיים דיון לפניו במעמד הצדדים, לא השתכנע מטענותיו של מטר כי לא ידע על דבר ההליך בעניינו. מעבר לכך, הצדדים אינם חולקים על כך שיש אישורי מסירה חתומים על מסירת ההזמנה לדיון לקרוביו של מטר. כמו כן, אף בהתחשב בעובדה שבמסגרת עבודתו מעביר המערער שעות רבות על הכביש - ומכאן שסביר שיבצע יותר עבירות תעבורה מאדם מן היישוב שאיננו נהג בעיסוקו לפרנסתו - לא ניתן להתעלם

מעברו התעבורתי הבעייתי של מטר. הנה כי כן, סיכויי הערעור - בין אם לעניין ביטול ההרשעה עצמה, בין אם במישור הקלה בעונש - אינם גבוהים; לא מצאתי אפוא טעם מיוחד שיש בו כדי להצדיק את החריגה מהכלל שלפיו יש לבצע את העונש באופן מיידי.

8. על כל זאת יש להוסיף, שערעורו של מטר לא יהיה בהכרח תיאורטי. לבד מן העובדה שמועד הדיון הנוכחי רלבנטי הן לעניין הקנס שהושת, הן לפסילה על-תנאי, הרי שגם פתוחה לפניו האפשרות לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה להקדמת מועד הדיון, כך שגם סוגיית פסילת הרישיון לא תהא תיאורטית. יש לציין, כי אפשרות זו הועלתה במסגרת הדיון שהתקיים לפני, ותשובתו של מטר - שלפיה הזמן דרוש לו לשם איסוף ראיות להוכחת חפותו - אינה משכנעת. זאת, בהתחשב בנסיבות העניין, בפרק הזמן שחלף עד כה, ובמסד הראייתי הדרוש לשם הוכחה כי לא הוא זה שנהג ברכב.

9. בטרם נעילה, אחזור שוב על דברי הביקורת שהושמעו בעבר על סוג ההליך בנדון דידן (ע"פ 1318/07 אלטורני' מדינת ישראל (31.12.2007) (להלן: עניין אלטורי); ע"פ 1896/17 פלוני' מדינת ישראל, פסקה 11 (15.3.2017)). מצב שבו בית המשפט מחויב לקיים דיון במעמד הצדדים, בטרם הכרעה בערעור בעניין החלטה על דחיית בקשה לעיכוב ביצוע עונש של פסילת רישיון נהיגה- אינו יעיל מבחינת המשאבים שהוא מצריך; גם לא מועיל לצדדים. הדעת נותנת כי אין מניעה לנהל ערעור על כגון דא באמצעות טיעונים בכתב בלבד. החוק אפוא טעון-תיקון, אך כפי שהעיר בעבר השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין, נראה כי "בחוקה מצויעסקינן לעתהזאת, והרצויטרםנחקק" (עניין אלטורי, בפסקה ז(4)). עינינו הרואות: כ-13 שנים חלפו מאז ועד היום, "והרצוי טרם נחקק!"

10. אשר על כן, הערעור - נדחה.

ניתנה היום, ו' בכסלו התשפ"א (22.11.2020).

שׁוֹפֵט